

JULESPILL

En feiende flott avslutning med sangen *Manntall Baby* – signert Thomas Askeland Svendsen. FOTO: KRISTIN ELLEFSEN

Ellevilt og godmodig julespill

«Like FØR Betlehem» hadde premiere i Lillesand i går. Endelig, vil mange si, for dette er et prosjekt som mange har sett fram mot med spenning. Det ble veldig moro.

Julespill

● **Tittel:** Like FØR Betlehem

● **Av:** Ensemblet. Åpning og avslutning av Thomas Askeland Svendsen.

● **Regi:** Johannes Blåsternes
 ● **På scenen:** Solveig Loland Tveit (Maria), Mathias Bohlin Falch (Josef), Steffen Mulder (vismann), Lars Emil Nielsen (erkeengelen Gabriel), Johannes Blåsternes (vismann), Fredrik Jakobsen (Hesten, læreren), Thomas Behrendsen Lien (Augustus), Fredrik Landmark (narren) og Thomas Askeland Svendsen (gitarist og blotter).

Tre vise menn på vei til skatteparadiser: Johannes Blåsternes til venstre, Steffen Mulder i midten (med en katte-seng på hodet) og Lars Emil Nielsen til høyre. FOTO: KRISTIN ELLEFSEN

Julespill er en egen sjanger. De fleste som har eller har hatt barn har vel opplevd mer eller mindre merkelige dramatiseringer av Juleevangeliet til en juleavslutning på skolen? Eller i kirka? Eller i Kilden, nå som «... like til Betlehem» går for nesten fulle hus.

Sånn sett går gjengen bak «Like FØR Betlehem» inn i en svært lang tradisjon. I middelalderen var det helt i orden å tøyse med det hellige, i alle fall sånn en gang i året, og narren hadde i den sammenheng en sentral rolle. Han er med her også.

Stemningen var høy i Lillesands E-Teater i går kveld. Og aktørenes innsats var som om masse ener-

gi som hadde vært korona-innestengt, måtte slippes ut. Denne helga spiller de i Lillesand. Neste helg på Teateret i Kristiansand. Det er bare å glede seg.

For dette var moro, gøy, løssluppet, ellevilt og likevel veldig godmodig. Man skal være svært dypt i pietismens eller fundamentalismens favn om man skal la seg irritere eller forarge av dette. Her møter vi en teatertrupp som sprudler over av både gode og dårlige ideer og som verker etter å få vise det for et publikum. Og de får noe morsomt ut av både de gode og de dårlige ideene. Gamle vitser blir som nye. Selv forvekslingen av Mandal og manntall ler vi av.

Solveig Loland Tveit som Maria og keiser Augustus i skikkelse av Thomas Behrendsen Lien. Josef i blått i bakgrunnen – Mathias Bohlin Falch. FOTO: KRISTIN ELLEFSEN

Juleevangeliet er bakteppe. Josef og Maria er veldig til stede. Men det viktige i denne forestillingen er manntallet. Keiser Augustus sprader rundt i ikke så veldig diskret forklledning og minner folk på å skrive seg inn. Her er mange referanser til selve julefortellingen, og til andre steder i Bibelen. Og det forekommer et dokkespill som noen kanskje synes er i drøyeste laget? Men det er jo dukker. Til og med Barbie-dukker.

Her sparkes i mange retninger, både til de som tror og de som ikke tror. De tre vise menn er for anledningen skatteflyktninger og lurere på om de skal stikke innom Betlehem på vei til Sveits eller Cay-

man-øyene. Også Atle Antonsen dukker opp i teksten. Her spilles på ord og assosiasjoner. Noen scener er mer heftige enn andre; Den store insemineringsdansen er et kapittel for seg. Erkeengelen Gabriel har feil adresse når han skal annonsere bebudelsen. Marked på Markens hører til det elleville. Og til slutt avrundes det hele med Manntall baby. Samtlige medvirkende er i toppform og bidrar til både det ville og det godmodige. Dette er teater som vil deg vel og som vil more deg.

EMIL OTTO SYVERTSEN